

EDINOST

Izhaja — izvzemši ponedeljek — vsak dan zjutraj. — Uredništvo: ulica sv. Frančiška Asiškega štev. 20, I. nadstropje. — Dopisi nai se pošiljajo uredništvu. — Neprankiran temo se ne sprejemajo. — Izdajatelj in odgovor: SSI — Lastnik konsorcij lista Edinosti. — Tisk: 1. — Naročnina znača za mesec L 6.—, pol leta L 32.— in celo 60.—. — Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

„Naslednica Avstrije!“

Včeraj smo se na kratko dotaknili govorov italijanskega ministra za vnožne stvari, grofa Sforza v rimski zbornici in ga označili kot nejasnega in neglejena in preveč dvoumnega, da bi mogel biti odkrit in skrenet poziv na jugoslovenski narod za prijateljsko rešitev jadranskega vprašanja. Predvsem se nam zdi uved ponesrečen. Sforza je rekel, da je včeraj prejšnja rešitev jadranskega vprašanja v večjo korist kraljevine SHS nego pa Italiji, ker mora sosednja država skrbeti za svojo lastno ureditev in se boriti s polemikami. Priznavamo radi, da mora nova, komaj dve leti starja jugoslovenska država skrbeti za lastno ureditev in se boriti s strankarskimi polemikami in bilo bi nenaravno, če bi se ne borila. Toda iz tega se ne sledi, da je včeraj prejšnja rešitev jadranskega vprašanja v večjo korist nego pa Italiji, ki se nima boriti z njej manjšimi, če ne večjimi težkočinami ravno v notranjosti države. Predvsem država, ki samo sebe prehranjuje, laže prenaša zunanjø krizo; kakor je siti vedno na bojiščem od ločnega.

Medtem, ko je Jugoslavija pridelala za 30 milijard žita in ga mora nad polovico izvoziti, je Italija prisiljena nakupiti v inozemstvu za drag denar nad 30 milijonov stotov, ačko noče umreti od gladu. Kdo je na bojišču? Kar se tiče pa notranjih polemik s strankarskimi bojevji, se je grof Sforza najbrže držal ljudskega reka: »Recem ti, da mi ne perečeš! in je pozabil na srdečno strankarsko boje, ki devijo že dve leti po vsej Italiji. Naj ga spomnimo le na boji socialistov za sovjetsko republiko, močno razširjeno anarhistično gibanje pod vodstvom Malatesta, na neprestane stave, na revolucionarni duh kmetov in strašno brezposelnost. Kje je nered večji, kdo se šma boriti z večjimi težkočinami?

Dragoceno pa je priznanje Sforzevo, ko je rekel, da so v Italiji ljudje, ki pravijo: »Jugoslavija je naslednica Avstrije. Tu je jedro vsega. Zato, ker so se skoro vsi Jugosloveni združili v eno močno državo, ki sega od Varvarija do Triglavja, je italijanska politika izgubila pravo smer trezrega presojanja. Uradna Italija je upala vedno, da se Srbija poveča in večjemu še z Bosno, Hercegovino in majhnim delom Dalmacijo, in ni nikdar mislila na to, da bi vstala sedanja kraljevina SHS, ki objema dve tretjini Slovencev, nato Hrvate in še celo Črnoške Srbe. Nasproto, Italija je in dejuje še vedno proti ujedinjenju vsega jugoslovenskega naroda. Tu tisti temeljni pogreški italijanske zunanje politike, ki je prezela in precira narodno idejo kot ustvarjajočo silo vseh držav, in je pozabila, da je ravno ta narodna ideja ustvarila veliko in združeno Italijo! Ob koncu svetovne vojne in ob razkluju Avstro-Ogrske je videla, kako po tisočletjem suženjetju vstača med in žilav narod, ki je tudi sam z najtežjimi žrtvami (če ne večjimi od italijanskih), pripomogel k uničenju starega tirantstva! In ko je ta mladi in žilav narod zahteval vse, kar je njegovega, je italijanska mentaliteta, ki tega našega naroda absolutno ne pozna, prekrila Jugoslavijo v »naslednico Avstrije«, ker se je zbalzal njene moći in ker je prekrila italijanske račune o gospodarstvu na Balkanu. Ali, kakor se je grof Sforza evfemistično izrazil: »ekspanzivne politične moći, v katero trdno veruje.« Kljub polomu te ekspanzivnosti v Tripolišu, Albaniji in na grških otokih...

Rešitev je le ena: da se Italiji odreče manjši deli o političnem in gospodarskem potektoratu nad Balkanom in nejo pravo potresnatega sporazuma in odkritega prijateljstva z Jugosloveni, kakor je to že zelo isti Mazzini, ki ga je grof Sforza z navdušenjem citiral, a — bocimo se — z nepoznavanjem njegovih idej. Vsem enim tu in v kraljestvu, ki jim je prava rešitev jadranskega vprašanja našre, bi toplo priporočli proučevanje Mazzinijevih spisov, osobito pa njegovih »Slovanških pisem« (Lettre slave iz leta 1857), kjer vsa dosedanja italijanska politika bije Mazzinijevim idejem — v obrazu! Dokazov gospodar Sforzi in ekselenčni Mosconiju pruhramo, ker nočemo, da bi zardeli od sramu... Ce pa jih zele, smo na razpolago vsak čas.

Minister Sforza je omenil tudi »izgred, nasiha in mrzje, ki prihajajo tujcem preko Jadranskih Alp« in ki jih je krija stara, zahrbna cesarska Avstrija, ki je zasečala seme mrzjanja proti nam med avstrijski odgovorno prebivalstvo. Kaj pa to stran Julijskih Alp, ali bolje rečeno, tostran demarkacijske črte? Ali ni ves upravni režim v zasedenem ozemljju — bolj življeni, da se zloglasni avstrijski sistem nadaljuje s podvojenjo silo, ker nam ni zatrl le vseh narodnih svobočin in z muko priborjenih pridobitev na vseh poljih, ampak nam krate celo osebno svobodo in varstvo, ki ga je znalo obsovarjeni avstrijski žendarni klub vsemu varovali?

Ali ne krijejo zadnji dogodki in sovenistični izbruhi proti našemu narodu dovolj glesno, da se seme sovražna nele ne zatira, ampak umetno goji potom časopisja in političnih organov? Odkrito besedo, gospoda Italijski: »ravnanje z jugoslovenskim narodom v zasedenem ozemlju je in bo merilo za vse odnosje med Jugoslovijo in Italijo. Čim bolj boste zatirali naš narod tu, tembolj si boste ovirali pot do prijateljstva in miru na oni strani demarkacijske črte. Ali hočete to? Vaša dejanja to v polni meri potrjujejo, kljub temu, da se vaše lepe besede glas popolnoma nasprotijo. Zatorej zaokremite voz, dokler je še čas! Če zdrci v predpad, je vaša krivda. Mi si umislimo rok.«

Kar se pa tiče člana, se pomislimo z gospodom ministrrom Sforzo v posebnem članku.

Jugosloveni, zbirajte pridno za Tiskovni sklad „Edinosti“!

Bolno gospodarstvo Italije

Vsi se še dobro spominjam, s kakim navdušenjem je skor vse italijansko časopisje pozdravilo padec Nitrijev, ki da je bil vse premehkab, popustljiv, da bi z močno roko ustvaril mér in red v notranjosti države in pridobil ugled na zunaj, ki so ga neprestane stavke in brezglava politika gospodov Tittonija in Scialoje močno zrušila. Ime »Giolitti« ni pomenilo le politične nove orientacije, bilo je vse več: rešitev Italije iz težke notranje in zunanje krize, čudežna moč, ki uredi vse: obupne notranje razmere, ozdravljenje bolnih financ, rešitev jadranskega vprašanja v smislu najmanjšinskej slovje itd. Zeležna pest in kačja zvitost, ki pokaže svetu, kaj vse Italija zmora, ki da bo kmalu zopet odločujoč faktor evropske politike.

Toda po tem političnem navdušenju je prišel še večji politični »maček«. Giolitti ne da ni izpolnil svojih obljub, s katerimi je bil vrgel Nitrijev; državni voz se je pod njegovim krmilom pogrenjal še niže. O zunanjø politiki, razen par brezpomembnih fraz, je stari lisičar dosegel molčan in se skrival za vse možne izgovore, da se mu le ni bilo treba dotakniti — ognja. Ne samo to: pod njegovim predsedstvom je Italija podpisala ponujajoči sporazum z Albanci, ki je za italijansko zunanjø politiko — drugi Kotarid! Njegova »zeležna pest« po dvomesečnem vladanju dosegel še ni mogla preprečiti stavki in krvavil nemirovi, ki se ponavljajo dan za dan, posebno med kmeti in orožništvo. Kaj pa je z njegovo finančno politiko, z »drakoničnim« odredbam proti ederuštvu in z zaplemba vojnih dobičkov, ki naj bi dvignile gospodarsko moč Italije in napolnila prazne državne blagajne?

Pred kratkim je državni podstajnik za prehrano Soleri pojasnil zbornici prehrambeni potrošnici Italije. Letna je slaba in žetev znaša kar maj 40 milijonov stotov (sredina želev bi znašela 48 milijonov stotov), tako, da će se edboje množna potreblja za setev in za preživljajenje producenov, ostane karaj 12 milijonov stotov na razpolago aprovizacijski centrali za statično prebivalstvo. Ker pa znaša potreblja je poslednjega preko 42 milijonov stotov žita, mora Italija nakupiti v inozemstvu nad 30 milijonov stotov, da se more sploh preživiti do prihodne letine! Da tvoji to dejstvo eden najtežji problemov za italijanske stanice, je izven dvoma, če se pomisli na sedanje stanje vseh, če se pomisli na izvirno resno stremljeno po izdržljivosti iz tega obupnega gospodarskega stanja. Vsak vidi le sebe, socialnega čuta ni več, ne več vesti; le eno geslo vlad: »Uživaj, dokler se dà!«

Medtem je cirkulacija papirnatega denarja pomnožila za eno milijard; cene se dvigajo, draginja narašča in izhoda od nikoder.

Kje so Giolittijevi obljube in odredki rešitev?

Konferenca v Hytheju dokončana

Razkritični ukrepi proti Rusiji ostunajo začasno samo grožnje

Zavezniki nočajo še izigrati zadnje karte

HYTHE, 9. (S.) Millerand in Lloyd George, Foch, Wilson in Beatty so razpravljali od 10 do 14. Razprava se je nadaljevala popoldne. Protičel se je in dočolil seznam ukrepov, ki bi jih mogli zavezniki ukreniti proti sovjetski vladni. Med temi ukrepi je blokada Rusije, ustanovitev obrambne fronte s pomočjo južnoruskih držav, Litve, Estonske Št. Z angleške strani se je izrazil želja, naj se podrede nastop proti sovjetski Rusiji odkloniti poljski koncesiji s strani boljševikov. Na drugi strani so se ministri predsedniki vprašali, ali moreta v občiglje neopustljivosti moskovske vlade ostali Kamenev in Krasin še nadalje v Londonu. Angleški krog smatrajo, da se z ozirom na dejstvo, da sta ruski odpodstanca prispevali v London pod točno določenimi pogoji in v gospodarski misiji, ne more vrčati na njiju odgovornost za politične sklope njene vlade.

Francoski zopet poudarjajo, da ruski trgovinski odpostolci nimač kaj opozvali v Londonu, te se zavezniki odločijo za blokado Rusije, in da bi bili nerazumljivi pridomi ukrepi proti sovjetski vladni, če bi se njenim odpostolcem istočasno dovolilo, da snejo ostati v Rusiji.

Smatra se na vseh način, da bo prisko do sporazuma. Vesti o Kamenevovi prihodu v Hythe so brez vsake podlage.

LONDON, 9. (S.) Reuterjeva agencija poroča, da je trajala popoldanska seja v Hytheju poleg ure in da se je dosegel popolni sporazum med zavezniki glede stalnega, ki naj ga zavzamejo nasproti dogodekom na Poljskem. Kar se fice Velike Britanije, je potreba odobritve parlamenta. Vsesled tega bo Lloyd George potrebeljati v doljni zbornici o tem vprašanju.

V uradnih krogih se zagotavljajo, da so zavezniki sklenili pomagati Poljski potom tehničnih izvedencev in z dobavljanjem vojnega materiala, morda tudi potom pomorskih ukrepov, toda vojaštva ne nameravajo pošiljati na poljsko bojišče.

Kamenev in Krasin bosta bržkene oblaščene ostati v Londonu do sredje, da more angleška vlad doznamti za izid konference v Minsku.

Zavezniki hotejo še počakati

PARIZ, 10. (S.) Posebni poročalec Havasove agencije v Hytheju bržjavljajo, da se prisilni ukrepi proti sovjetski Rusiji, določeni ob obej ministriških predsednikov, bodo udejstvili šele ko bo boljševikom dana zadnja priložnost, da ublažijo svoje zahteve. Če boljševiki ne bodo ponudili Poljski na konferenci v Minsku, ki se bo končala v sredu, primernih pogojev, bodo zavezniki sporazumno ukrenili varnostne ukrepe, ki jih bodo smatrali za potrebne. Efektivna blokada Rusije bo začenčena s strani angleškega brodovja, s katerim bodo sodelovali tudi francoski torpedovci, posebno na Baltiškem morju. Zdajnjene države,

Toda, oglaša se je drug mož, priznani strokovnjak na polju naravnega gospodarstva: sektor Luigi Einaudi, ki je v »Corriere della Sera« z dne 3. avgusta v uvodniku pod naslovom »Slepilna finančna politika« brezobzirno razkrinkat so slepomisje Giolittijeve vlade. Ta moč pravi med drugim: »Resnica je, da gospodarska in finančna politika v sedanjem trenutku omahuje med dve načini ekstrema: boječnost in žarlatanstvo, oba vse graje vredna. Politična boječnost v manjšanju stroškov; politično žarlatanstvo, ki naj vzbuja vero, da so predložena in spravljena na varno vse čudežna sredstva, pripravna za neponovno obnovbo finanč. Kaj se je storilo v dveh mesicih, odkar je sedanj kabinet na vladu, da zmanjša primankljaj 14 milijard? Nič; nasprotno je vodila vlade ponovno povajanje težkoče gleda zmanjšanja stroškov in potrebu po moči novih dohodkov. Kar pomenja, da sicer program vlade v dopuščanju, da ta strahoviti primankljaj traja dalje!«

Po tej jedki kritiki Giolittijevi Enaundi se je drug mož, priznani strokovnjak na polju naravnega gospodarstva: sektor Luigi Einaudi, ki je v »Corriere della Sera« z dne 3. avgusta v uvodniku pod naslovom »Slepilna finančna politika« brezobzirno razkrinkat so slepomisje Giolittijeve vlade. Ta moč pravi med drugim: »Resnica je, da gospodarska in finančna politika v sedanjem trenutku omahuje med dve načini ekstrema: boječnost in žarlatanstvo, oba vse graje vredna. Politična boječnost v manjšanju stroškov; politično žarlatanstvo, ki naj vzbuja vero, da so predložena in spravljena na varno vse čudežna sredstva, pripravna za neponovno obnovbo finanč. Kaj se je storilo v dveh mesicih, odkar je sedanj kabinet na vladu, da zmanjša primankljaj 14 milijard? Nič; nasprotno je vodila vlade ponovno povajanje težkoče gleda zmanjšanja stroškov in potrebu po moči novih dohodkov. Kar pomenja, da sicer program vlade v dopuščanju, da ta strahoviti primankljaj traja dalje!«

Po tej jedki kritiki Giolittijevi Enaundi se je drug mož, priznani strokovnjak na polju naravnega gospodarstva: sektor Luigi Einaudi, ki je v »Corriere della Sera« z dne 3. avgusta v uvodniku pod naslovom »Slepilna finančna politika« brezobzirno razkrinkat so slepomisje Giolittijeve vlade. Ta moč pravi med drugim: »Resnica je, da gospodarska in finančna politika v sedanjem trenutku omahuje med dve načini ekstrema: boječnost in žarlatanstvo, oba vse graje vredna. Politična boječnost v manjšanju stroškov; politično žarlatanstvo, ki naj vzbuja vero, da so predložena in spravljena na varno vse čudežna sredstva, pripravna za neponovno obnovbo finanč. Kaj se je storilo v dveh mesicih, odkar je sedanj kabinet na vladu, da zmanjša primankljaj 14 milijard? Nič; nasprotno je vodila vlade ponovno povajanje težkoče gleda zmanjšanja stroškov in potrebu po moči novih dohodkov. Kar pomenja, da sicer program vlade v dopuščanju, da ta strahoviti primankljaj traja dalje!«

Po tej jedki kritiki Giolittijevi Enaundi se je drug mož, priznani strokovnjak na polju naravnega gospodarstva: sektor Luigi Einaudi, ki je v »Corriere della Sera« z dne 3. avgusta v uvodniku pod naslovom »Slepilna finančna politika« brezobzirno razkrinkat so slepomisje Giolittijeve vlade. Ta moč pravi med drugim: »Resnica je, da gospodarska in finančna politika v sedanjem trenutku omahuje med dve načini ekstrema: boječnost in žarlatanstvo, oba vse graje vredna. Politična boječnost v manjšanju stroškov; politično žarlatanstvo, ki naj vzbuja vero, da so predložena in spravljena na varno vse čudežna sredstva, pripravna za neponovno obnovbo finanč. Kaj se je storilo v dveh mesicih, odkar je sedanj kabinet na vladu, da zmanjša primankljaj 14 milijard? Nič; nasprotno je vodila vlade ponovno povajanje težkoče gleda zmanjšanja stroškov in potrebu po moči novih dohodkov. Kar pomenja, da sicer program vlade v dopuščanju, da ta strahoviti primankljaj traja dalje!«

Po tej jedki kritiki Giolittijevi Enaundi se je drug mož, priznani strokovnjak na polju naravnega gospodarstva: sektor Luigi Einaudi, ki je v »Corriere della Sera« z dne 3. avgusta v uvodniku pod naslovom »Slepilna finančna politika« brezobzirno razkrinkat so slepomisje Giolittijeve vlade. Ta moč pravi med drugim: »Resnica je, da gospodarska in finančna politika v sedanjem trenutku omahuje med dve načini ekstrema: boječnost in žarlatanstvo, oba vse graje vredna. Politična boječnost v manjšanju stroškov; politično žarlatanstvo, ki naj vzbuja vero, da so predložena in spravljena na varno vse čudežna sredstva, pripravna za neponovno obnovbo finanč. Kaj se je storilo v dveh mesicih, odkar je sedanj kabinet na vladu, da zmanjša primankljaj 14 milijard? Nič; nasprotno je vodila vlade ponovno povajanje težkoče gleda zmanjšanja stroškov in potrebu po moči novih dohodkov. Kar pomenja, da sicer program vlade v dopuščanju, da ta strahoviti primankljaj traja dalje!«

Po tej jedki kritiki Giolittijevi Enaundi se je drug mož, priznani strokovnjak na polju naravnega gospodarstva: sektor Luigi Einaudi, ki je v »Corriere della Sera« z dne 3.

Spomenik umrlim italijanskim vojnim ujetnikom v Milovicah

PRAGA, 10. V Milovicah se je sestavil oddelek za zgradbo spomenika italijanskim ujetnikom, ki so umrli v vojnem taboru v Milovicah pod dunajsko vlado. Začeli so se zbirati darovi za spomenik in tudi predsednik Mašaryk je dal svoj občel ob priliku svojega obisku na pokopališču.

Politične vesti

Nemško - italijanski odnosi. Dr. Simons, minister Nemčije za vnašne stvari, je v razgovoru z zastopnikom lista »Berliner Tageblatt« izjavil glede razmerja med Nemčijo in Italijo: Nemčija upa, da med njo in Italijo v najkrajšem času nastopi normalni odnosi. Ovirata za zaupljive edinstvene bi nastela le tedaj, ko bi s nemško južno Tirolsko postopalo tako, da bi moglo to ogrožati njenou samobitnosti. Upati je, da bo italijanska vlada, zvesta svoji tradičiji, privzala nezastarljive pravice nasoda do ohrane samobitnosti. Glede razmer z Rusijo je dejavil minister, da je ljudski komisar Cicerin v Berolini mudečega se zastopnika sovjetske vlade Koppa z brezično brzojavko počastil za pogojenja z nemško vlado. Glede neutralnosti Nemčije je naglašal Simons, da bo Nemčija trdno vztrajala pri neutralnosti proti Rusom in Poljakom. Krštev nemške neutralnosti bi bila meščansko vojno za neposredno posledico. Nemška vlada je poljski in ruski vlad ponudila dati na razpolago sredstva za bojni proti načeljivim boleznjem. Izvedba te namere pa je jasno težka, ker se združava moreje posiljati samo z zrakeplevi, kar pa je po mirovni pogodbici zabranjeno. Po členu 117. versailleske pogodbe se vzhodno vprašanje ne bo moglo rešiti, ne da bi se pritegnila Nemčija. Kar se tiče Amerike, smatra Nemčija za važno, da se proglaši konec vojnega stanja, preden preči Nenčija katerakoli oficijelna pogojenja.

Smrtna obsoeda v Rusiji. Kakor javlja Berlinske Tidende, so Kovna je predsednik ruske sovjetske republike uradno sporočil, da je bilo od 2. maja do 26. junija vsega slape izrečenih 600 smrtnih obsoed. Radi dezerteracije je bilo obsočenih na smrt 273 in radi protiveločnjakovih dejanj 35 oseb.

Monarhistične spletke na Kitajskem. Iz Torka javlja, da je zastopnik vladarske rodbine Kitajske sporočil japonski republikanski vladni, da bi bil bivši cesar pripravljen, iznova zasesti prestol.

Romunija in Rusija. V romunski zbornici je ministrer vnašnih stvari Take Jonescu na neko izdebeljalo o edinstvih med Romunijo in Rusijo podal sledoč izjavo: Moskovska vlada nam je leta 1917 v brezično brzojavku napovedala vojno. Drugič nam je napovedala vojno leta 1919 tudi v brezično brzojavko. V času, ko je bil Vaida - Vojvoda ministriški predsednik in minister za zunanje stvari, nam je Rusija ponudila mir. Na to je sledil predlog, naj posljem enega delegata v Harkov na pogajanja. Romunska vlada pa je zahtevala od sovjetske vlade pojasnila, na kakšnem temelju bi se začela pogajanja za mir? Na to je zahtevala ruska sovjetska vlada do danes niše odgovorila. Tak je torej dejanski položaj edinstvo med Romunijo in Rusijo. — V nekem intervjuju je Take Jonescu izjavil, da ga dogodki na severni meji Romunije jaka vznemirijo.

Konferenca severozapadnih držav na ozemju bivše Rusije, ki so se udeležili zastopniki Poljske, Litve, Finske, Estonike, Letiske in Ukrainske, se je vršila prve dni t. m. v Rigi. Konferenca se je pečala z ureditvijo vprašanj, tukotih se vseh teh držav in ki se dosedaj še niso mogla rešiti. Na konferenci se tudi razpravljali o razmerju teh držav napram sovjetski Rusiji.

Grški kralj odstopi? Sirijo se vesti, da grški kralj Aleksander odstopi mesto princu od Connaughta. Aleksander se je proti volji dvora poročil s hčerjo bivšega polkovnika in ni voljan zapustiti jo prestol na ljubo.

Domače vesti

Sai vendar razumejo naš jezik! Stojimo pred fenomenom, ki si ga je težko razlagati in se težko razumeti. Dokler smo bili pod rajnko Avstrijo, tukdo izbruhla svetovna vojna, so se tržaška glasila boli, nego mačka vrele kaše, izogibali imena našega lista. So morali biti že posebni vzroki in posebni dogodki, da so imenovali »Edinstvo« in se v svojih polemikah obračali direktno proti temu listu. Vse njih polemike so ubirale sicer dolge ovinke preko Ljubljane ali celo Gradača: Iz Ljubljane nam pišejo — iz Gradača nam pišejo — slovenski listi pišejo — na kar je sledila polemika proti temu, kar smo pisali — mi. Menili so v svoji otročji kratkovidnosti, da s tem, da prezirajo naš list, morejo potajevati pred svetom eksistenco našega življa na tem ozemlju; ali pa da vsaj dokazujejo, da je ta naš živelj nekaka kantitativno negljevitvena, nekaj, s čemer ni treba računati, ker ni uvaževanja vredno. Take je bilo v času rajnke Avstrije. Te sedaj ni več. Imamo italijansko okupacijsko oblast. Logično misleč človek bi menil, da nas bodo sedaj še samozavestne prezirali, ker se je razmerje bistveno spremenilo njim v prilog. A kaj doživljamo?

Vidimo, da smo jih sedaj že bolj napotu, da se ob vsakem koraku izpodizkajo ob nas, in da so zato začeli z direktimi polemikami z nami. Ni ga skoraj dneva, da ne bi ta ali oni tržaški list navajal, kaj in kako da piše »Edinstvo!« Je vrag to, da kar tako prezirati tega, kar — je in kar se oglasa, kar kriči v svet zavestjo, da ima pravico do zahtevanja. In to, kar je tu in kar se ne do potajiti, je naše ljudstvo, ki mu iz njegove eksistence na tem ozemlju rastejo — pravice do življenja. Sedaj si ne upaj več na plan s poskuš potajevanja, pač pa so začeli zastavljati s poizkusi, da bi nas pregrali, da mora pač vrstiti dolžnosti, ne smeš se pa oglašati z nikakimi zahtevami in mora biti celo hvalezen, da smeš dihati ter mora to stanju ponavljati občutiti kot ideal svobode, kot blagovos — odrešitve! — Na to nato so oglašene vse sedanje njihove direktne polemike proti nam. — Tako je pričela te dne »Era Nuova« polemico dopis proti članiku, ki smo ga priboljili v izdanju od 5. avgusta o šolskih razmerah. Dokazali smo tam neizpodbitno, da je le prazen izgovor, če nam oblasti zatratio, da slovenski srednji sol ne morejo preti zato, ker ne morejo najti dovolj slovenskih učnih mož. Povedali smo, da jih ne morejo najti le zato, ker jih — ne iščeli, ali, še točnejše rečeno: ker jih nočejo najti! »Era« pa prisega, da to ni nikak izgovor, marveč neoporečno veljaven razlog. Tržaški list ne more sicer tajiti, da ne bi bile oblasti izgnale mnogo naših učiteljev, ali to so — meni »Era« — morale storiti, ker so bili ti učitelji ali avstrijanci, ali pa panskavistični rovarji. »Era« obiluje dan na dan na argumentih, ki sejajo na vseh nogah, ali tako šepavih zagreša le malo. Oni učitelji in profesori, izvrstni solnik, ki so živeli v prvih vrstih le svojemu poklicu, so bližnji avstrijanci in v toliko, kolikor so se pod avstrijsko vladavino pokorili avstrijskemu zakonom! Mari pa se niso pokorili tem zakonom tudi učitelji na tržaških italijanskih srednjih solah? Vsač javno. Kar so delali pod roko, je bilo tudi znano, ne da bi bili mi kljuci na kaku pregarjanje. Politično »rovarstvo« očitajo tem našim izgnanim učiteljem. S kako pravico? Na podlagi kakih dejstev? Saj se šole niti se niso odpri: kako so mogli torej kaj zagrešati na izvrsavanju svojega poklica? Morda so »rovarstvo« v usiljenem jim zasebnim življenu? Kako to, ko pa jim niso nicesar — dokazali! V članku, ki je udaril »Era« tako na žive, smo pritisnili oblasti ob zid z vprašanjem: zakaj pa ne dovolijo povrnitev vsej tistim, ki so tu domaćini, ki imajo torej pravico do življenja na tem ozemlju? Izgovor z »rovarstvom« ne velja, kajti, če se kraj priključi k Italiji, bodo ti funkcionarji podrejeni italijanskemu zakonom in italijanskim oblastim in te jih lahko primejo za grlo, ako bi hočeli »rovariti!« Ali prava domačinstva jim ne smekratiti nikdo, ker so sinovi te zmajev! S kako pravico se jim torej zabranjuje povrnitev? Odgovora na to vprašanje se je »Era« — previdno izognila. — Na zaključku naš je zabeležimo, da zaupnik tržaškega lista izjavlja, da je z nekakim zadovoljstvom citjal članek v »Edinstvu«. Hvala — nam veseli, ker to priča, da so gospoda jeli razumevali naš jezik, ki je sicer v tem našem mestu — sconci!

Stoletnica rojstva dr. Lavriča. Letos poteka ravno 100 let, odkar se je rodil veliki gorški roduh, dr. Karel Lavrič. Ob tej prilici naj podam kratek življenjepis njegovega, ki bo gotovo zanimal čitatelje. Dr. Lavrič je bil rojen v Primoni (Notranjsko). Že v otroških letih je izgubil očeta: tedaj se je z materjo preselil v Gradec, kjer je dovršil gimnazijo in vseučilišče ter postal doktor prava. Prvo svojo službo kot sodniček je nastopal v Trstu. Takrat mu je bila materinščina skoraj neznana. To pa vsel tega, ker je družina govorila nemški. Toda kmalu se je naučil slovenščino toliko, da je postal leta 1848. pri kolegijem sodišču v Sežani na mestnik državnega pravnika. Ta — čeravno visoka — služba mu ni ugasila; 2 leti potem leta 1850. ga vidimo v Tolminu kot odvetnika. Tu se je začel učiti temeljito slovenščino jezik in kmalu se je ogrel za narodno stvar tako, da je sklenil narodu posvetiti svoje življenje. Tako je tu ustavil prvo slovensko čitalnico. Tu se je živo zanimal za pesvke vaje, učil deklamovati in dostavljal sicer vse, kar je vodil v življenje. V Tolminu je postal do 1. 1863. odkoder je odšel v Ajdovščino. Tudi v Ajdovščini je takoj ustanovil čitalnico in kmalu je bil priljubljen pri vseh. Iz te dobe je najznamenitejši dogodek tabor v Šempasi pri Gorici. Po sijajno dovršenem zborovanju je ves ginek vzkliknil: »To je najlepši dan mojega življenja!« Leta 1870. se je preselil v Gorico, kjer je tudi umrl (2. marca 1876). — Za blagorodnih Slovencev se je vsestransko zanimal: zato je bil izvoljen v goriški deželnem zboru. Dr. Lavrič se se danes spominja naši starji ljudje, ki so bili na prvih slovenskih taborih, in mnogo črpa se iz teh davnih minulih shodov svoje narodno navdušenje. Spominjana rodnega buditelja gorških Slovencev bo med njimi trajno ohranjen s hvalnostjo!

Skadaloza razmere pri telefonski centrali. V včerajšnjo notico pod tem naslovom se je urinila neljuba pomota. Dogodek četrtrstnega čakanja je dogodil dne 8. t. m., ampak predvčerajšnjem dne 9. t. m. Toliko v popravo, da se ne bi komogla krivica.

Kdor je plačal sladkor naj ga dvigne pri tvrdki Sever. Via Machiavelli 13, proti potrdilu o izvršenem plačaju, kdor ga ni še plačal, naj ga plača pri Tržaški kmetijski družbi.

Uradne vesti

Odlok o stanovanjih

(Dalje. — Glej »Edinstvo« od 10. t. m.)

11. Z dnem, ko stopi v veljavo pričujoči odlok, prenehajo vršiti svoje poslovanje razsodilne komisije, ustanovljene z naredbo vrhovnega poveljstva od 23. maja 1919, št. 3169 in izgubijo oblast, ki jim je do dala rečena naredba kakor tudi komi-

koliko ljudi; in, kolikor sem mogla razbratiti, ljudstvo je povod bistro, pametno, in nima v sebi napačne zice, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan. Morem ti reči, da je posebno milo deloval name starca župnika, ki je slike, kar je največ vredno. Po tem torej vidis, da imam na svoji strani nekako vojsko. Še ena oseba pa bo moji strani, a to je naš župnik, ki sem ga tudi obiskala.

Starček me je sprejel zelo prijazno in me takoj poselil poleg seba na divan.